

B - 29<sup>e</sup> zondag - 21 oktober 2018 - Onze Lieve Vrouw Maastricht  
Jes 53,10-11; Ps 33; Heb 4,14-16; Mc 10,35-45

## Dienstbaarheid

Vorige week, in de avonduitzending bij L1 televisie, mocht ik, samen met onze deken John Dautzenberg, iets vertellen over de keuze van onze nieuwe bisschop Harrie Smeets. De journalisten waren natuurlijk benieuwd naar de procedure, hoe onze nieuwe bisschop gekozen is, en op een gegeven ogenblik viel ook het woord "solliciteren". Solliciteren...? Ons antwoord was natuurlijk onmiddellijk dat bisschop niet een baan is waar men naar solliciteert. Integendeel, mocht ooit iemand solliciteren, dan wordt hij het zeker niet. Het is een functie waar je voor gevraagd wordt. En de priester die gekozen wordt weet ook niet waarom precies hij, en niet een ander is gekozen. Wat hij wel weet, dat is dat het bisschopsambt zeker geen erefunctie is, een erebaantje, maar een moeilijke en een zware functie.

Johannes en Jacobus solliciteren vandaag wèl. Ze stellen zelfs eisen: "Meester, *wij* willen dat *U* voor *ons* doet wat *wij* U vragen". Brutaler kan het niet. En warempel ... ze krijgen als het ware een sollicitatiegesprek. "Zijn jullie in staat de beker te drinken die ik drink?" - "Ja", zeiden ze. En de beker, dié kregen ze. Maar waar ze op solliciteerden, glorie en macht, een erebaantje, dat kregen ze niet.

Johannes en Jacobus wilden de beste plaats, voorop staan. Ze moesten nog alles leren. Ze hadden nog niet begrepen dat het Koninkrijk van Jezus niet het zoveelste politiek systeem was, waar je pas iets bent als je je maar op de voorgrond plaatst, dat Jezus niet een telg was van hooggeplaatste familie die de macht wilde overnemen, en dat Jezus niet iemand is die de macht zoekt om anderen zijn wil op te leggen, wil domineren. Maar dat Hij precies de tegenpool van dat alles is, dat Hij integendeel dienstbaarheid vraagt. "Wie onder jullie groot wil zijn, moet dienaar van jullie zijn".

Nee, solliciteren heeft bij Jezus geen zin. Zo werkt hij niet. Jezus roept. Je kunt bijna zeggen, om in de beeldspraak te blijven, als er iemand is die solliciteert, dan is het Jezus. En daarbij laat Hij ons volkomen vrij. Vorige week ook al, toen hij tegen die rijke jongeman zei: "Volg mij", waarbij Jezus wèl een voorwaarde stelde: alles weggeven aan de armen, en volg mij dan. En dat vond de jongeman te ver gaan. Maar Jezus liet hem verder vrij.

Ook Johannes en Jacobus worden gewaarschuwd. Als jullie Mij volgen, weet dan dat het wel eens héél moeilijk kan worden. Er worden hoge eisen gesteld. Eisen van dienstbaarheid.

Jaren geleden had een bekende Franse bisschop een prachtige uitdrukking bedacht, een mooie woordspeling, die ook in het Nederlands goed overkomt: "*Une église qui ne sert pas, ne sert à rien*", "een kerk die niet dient, dient tot niets". Precies wat Jezus vandaag zegt.

Het gaat dus om dienstbaarheid. En dat geldt ook voor ieder van ons. Want die vraag moeten ook wij, gewone mensen, gewone burgers, ons stellen, wanneer wij kijken naar onze plaats in de samenleving, in onze werkkring, in ons gezin, en natuurlijk ook in de kerk. Ben ik dienstbaar? Hang ik de hele dag voor de televisie, zit ik vier uur per dag te appen, of doe ik iets nuttigs voor de samenleving? In het verenigingsleven bijvoorbeeld. Zou ik wellicht als vrijwilliger ergens dienstbaar kunnen zijn? Ben ik dienstbaar in mijn directe omgeving, in gezin, in familie, in vriendenkring? Heb ik wel die geest van dienstbaarheid, die mij doet afvragen: "kan ik misschien iets doen?", "kan ik misschien iets voor u betekenen?"

Ja, ik weet het. Dienstbaarheid staat haaks op al die waarden die in onze samenleving zo graag gepromoot worden: hebben, krijgen, succes, prestatie, zelfverwerkelijking, carrière,

voorkruipen, haantje de voorste willen zijn. Is het dát wat wij willen? Het is in ieder geval niet het ideaal van Jezus.

Ik weet niet waar onze nieuwe bisschop Harrie Smeets vandaag over zal preken. Maar het zou mij niet verwonderen, gezien de lezingen van deze dag, dat het over dienstbaarheid zal gaan. En dat hij deze gedachte straks zal meenemen in zijn bisschopsambt. Bisschop zijn is geen erebaantje, het is een en al dienstbaarheid. En de bisschop is de dienaar van ons allen. En wij allen, zoals wij hier zitten, wij zijn dienaren van elkaar.

Régis DE LA HAYE, diaken